

- De Jūdice male indicante ob imperitiam, vel dolum.
 De culpa Medici.
 Dolus an presumatur in homicidio?
 Ad texum in cap. finali, de homicidio, lib. 6.
 Infante mortuo reperto in lecto nutritis, vel mavis.
 De homicidio ad defensionem.
 De irregularitate in hoc casu.
 De occidente ob defensionem alterius.
 De homicidio ob defensionem bonorum, & bonoris, ibid.
 Aggressus non debet expeditare ut percutiatur ab aggressore.
 An licet interficere eum quise interficere decrevit?
 Aggressus an teneatur fugere, & non occidere?
 Quid de iure Canonico, & in foro conscientie?
 Excedens modum defensionis qualiter puniatur?
 Quod si aggressor fugiat, & aggressus eum sequatur; & occidat?
 Aggressus si velit ab aggressione desistere, & aggressus nolit, quid?
 Quis presumatur aggressor, occisor an occidit?
 De reo constiente homicidium ad suam defensionem, alia non existente probatore.
 An sufficiat probatio per conjecturas in hoc casu?
 Si vulneratus moriatur ob malam curationem, quid?
 An si presumendum vulneratum deceperit ex vulnero, & vulnero esse lethale?
 Effectus an puniatur effectu non secuto?
 Ita graviter vulneratus, ut de eo mors speretur an possit accusare de homicidio?
 Accusatio si facta fuerit de vulnero, & penitentia accusationis vulneratus moriatur, posse sequi condemnatio de homicidio?
 De occidente posthumum in utero.
 De abortu procurato.
 De partu monstroso.
 De prabente puerula amatorum ex quo mors sequatur.
 De occidente Petrum credente esse Joannem.
 De occidente pratevenire, seu mediatorem?
 De pluribus occidentibus aliquem?
 De irregularitate in hac casu?
 Homicida an etiam teneatur civiliter ad interficere?
 Si occisus erat Officialis, vel operarius, qualiter restituio facienda. & de computatione facienda pro eius vita?
 De mandante occidi, & qualiter puniatur ipse & mandatarius?
 Restitutio dannorum quo ordine facienda hoc casu?
 Quid si mandatum revocetur?
 Si mandatum non habuit effellum an habeat locum pena?
 Delicta que atrocia, qua levia?
 Mandatarius quando excusat?
 De laboritoribus seu operariis laborantibus in alieno, de mandato alterius.
 De consiliente, seu persuadente de lictum vel laudante maleficio.

- 45 Consilens revocans consilium qualiter excusat?
 46 Mandatum an possit fieri tacite, & per conjecturas?
 47 De secreta allocutione ad aures.
 48 De coniunctio, vel consanguineo occidente enim, cum quo consanguinem rixam habuit?
 De irregularitate in hoc casu.
 49 De auxiliatore in delictis ante delictum?
 50 De auxilio in ipso delicto.
 Quando dicatur actus proximus vel remotus delicto, ne cadere pena puniatur auxiliator, vel non?
 51 De auxiliatore post delictum, & receptabilius.
 52 Homicida an possit succedere in bonis occisi?
 Quid de successore majoratis occidente ejus possessorum?
 An fiscus impedit ius accrescendi in hoc casu?
 53 Homicida an possit succedere ei qui occiso successerat?
 De marito occidente uxorem adulteram an aliquid possit lucrari?
 54 An heres teneatur vindicare necem defensit?
 55 De pace, & remissione homicidii.
 56 Et.
 57 Failla concordia an alias possit accusare, vel iudex procedere?
 58 Quod lex partis non procedit si accusator remittens sit extraneus, & non heres.
 59 Nec procedit dicta lex in delictis commissi in rem, sed in personam.
 60 An in homicidio proditorio, vel cum alia simili qualitate?
 61 Quid si res aliquid simile delictum commisera?
 62 An requiratur quod omnes consanguinei remittant, vel sufficiat maior pars?
 63 Heredes occisi an possint remittere delictum?
 64 Si plures sint heredes an omnes debeant remittere?
 65 Si concubanti heredes extrarei, & consanguinei, qui preferantur?
 66 An famina possit remittere, & facere pacem?
 De uxore preferenda.
 Quid si maritus uxorem occidat, an filius communita remittat, & pacem faciat?
 67 Minor an possit pacem facere?
 68 Spurius an possit facere concordiam?
 69 Pax facta cum vulnerato an extendatur ad mortem postea securat?
 Quid de procuratore constituto ad pacem faciendam?
 70 Quo tempore debeat fieri pax, & concordia?
 71 An concordia possit fieri appellatione pendente a sententiis?
 72 An iudex possit compellere partes ad concordiam remissivè?

DE materia homicidii latissime agunt Cartierius in practica, tractatu de homicidio, & affassim. Decianus libr. 9. cap. 17. & sequentibus. Boffius in practica, titulus de homicidio. Clarus etiam in practica, §. homicidium, & omnes summae eadem verbo: Plaza in epistole delictorum, lib. 1. cap. 9. Bernardus Diaz in practica, cap. 94.

Petrus

Petrus Gregorius in Syntagma, l. 36. cap. 15. & multis sequentibus, ubi materiam latissimè extoramat, Tisch. littera H. concl. 141. usque ad 151.

Vela de Delictis, cap. 15. Gutierrez lib. 2. Canonarum, cap. 5. & 6. Azor in Iustitionum Moralium, part. 3. lib. 2. de homicidio, Farinacium alios quamplurimos referens, & suffissimè materiali explicans, quafi. 119. & pluribus sequentibus. Molina de iustitia, tom. 4. disputat. 3. & sequentibus, usque ad 49. Barbo in Collectanea ad tit. 12. lib. 5. Decretalium. Azevedus in l. 1. & per totum tit. 23. l. 8. Recopilationis. Lessius de iustitia, l. 2. cap. 9. per totum, Egidius Trullench. In quantum praecipuum Decalogi, & ibi Reginaldus, & reliqui Neoterici, Joannes Gratianus in regula 224. & plurimos congerem Pichardus, in mandatioribus, 3. parte, §. 4. num. 66. & latissime Diana Resolutionum Moralium, tom. 5. tractatus 4. per totum, post Filiucum in summa, tom. 1. tractatione 29. cap. 9. & seqq.

2. Ad num. 1. ibi: In quo resoluti dico, &c.

Pena mortis pro homicidio stabilitam esse, ut hic resolvitur, docent Boffius in titul. De homicidio, num. 107. & sequentibus. Covarruv. zodiacum resolutionum lib. 2. cap. 9. n. 2. Clarus in §. de homicidio, num. 14. Decianus l. 9. cap. 17. & 20. Tisch. littera H. concl. 148. Molina de iustitia, tom. 4. disput. 2. lib. 1. n. 5. quod etiam Nobilis dictam penam pati debet, licet non fures, sed gladio, de quo etiam Azevedus in l. 3. titul. 13. lib. 8. Recopilationis: Pichardus in mandatioribus, 3. parte, §. 4. num. 66. & §. 4. In iustitia. De publicis iudicij, num. 11. & latissime Farinacius in praxi, questione 119. ex num. 1. ubi n. 14. rationes adducti ad dicta pena impositionem; & num. 15. etiam iure diuino eam imponi debere; & num. 26. octo casus congerit, in quibus pena mortis minui debet, & ibi etiam agit de pena Clerici homicidie de jure Canonico, & n. 27.

Facit regulam, quod non valeat statutorum seu confutatio, ut pro homicidio non pena mortis, sed pecuniaria imponenda sit; quod etiam optimè explicat Molina de iustitia, tom. quarto, disputatione 2. & Azevedus in l. 3. tit. 23. libr. 6. & 20. n. 3. Pradilla de lege par. 1. c. 15. Gratianus in regula 327. late.

Ad numerum 2. ibi: Sed etiam salva eorum pace, &c.

Illustres personas, & in dignitate constitutas, non eadem pena, moris scilicet, sed leviori esse puniendas, ut hie resolvitur, docent plures relativi a Farinacio in praxi questione 119. num. 18. & Plaza in epistole delictorum, cap. 10. ex num. 2. Sed quod indistincte Nobilis seu Illustris pena mortis condemnari debeat pro homicidio, tenet Boffius titul. De homicidio, num. 18. Molina de iustitia, tom. 4. disput. 21. n. 5. Azevedus in l. 3. tit. 23. lib. 8. Recop. titulis, num. 5. & 6. Farinacius dict. quafi. 119. numer. 17. ubi alios plures refert; & in quafi. 98. num. 108. ubi addit ex iusta, & rationabilis causa, posse Judicem hoc casu penam mortis minuire, optime Pichardus in §. Item ex Cornelio, Institut. de publicis iudicij, n. 10. ubi num. 11. ait quod ipse nobilitatis gratia, inconsulto Principe non tradaret morti. Nobilem, nisi tumultus populi alter faderet non posset.

Dixerunt etiam aliqui, non posse maritum occidere Nobilis in adulterio repertum; quod hodie locum habere non posse, ex l. 28. Tauri, & l. Anton. Gomez Variae Resol. Tom. III.

Quod

1. id. 20. l. 8. Recopilationis, docuit cum aliis Gratianus in regul. 343. num. 13. cum ille leges indistincte loquuntur.

Adeò autem pro homicidio penam mortis imponendam esse dixerunt alii, ut id ad quadrupedem extendendum fore docuerint; quod tanquam à Jure alienum, observandum non esse voluntari. Covarruv. lib. 2. variae resol. c. 8. n. 1. & cum & alios referens Parladorius, tom. 3. difference 52. n. 3.

Ad num. 3. ibi: Et magistratibus, & resolutiōē dico, &c.

Crimen, partidū commiti per occidentem, aliquid ex ascendentibus vel descendantibus, vel aliquem ex transversalibus, usque ad quantum gradum, nec non per occidentem uxorem, seu maritum, & alios, docet hoc n. Gomezius, ubi etiam penam imponendam referit, & ita probant Covarruv. in Clementina, §. furiosus, 2. part. in initio, ex numer. 9. Clarus in §. Parciūdium, Menochius de arbitriis, casu 356. & 396. Bernardus Diaz in praxi, capit. 96. ubi Salzedo, Tisch. littera P. conclus. 90. Molina de iustitia, tom. 4. disput. 2. 6. per totam, Parladorius different. 117. per totam, Petrus Gregorius in Syntagma, l. 36. cap. 24. Farinacius in praxi, quest. 110. ex num. 1. Plaza in epistole delictorum, l. 1. c. 22. Pradilla de lege par. 1. part. cap. 16. ibi n. 4. quod Clericus partida debet degradari, & tradi Judicii facultati, de quo Salzedo ad Bernardum Diaz supra: per quas autem personas, & quibus casibus hoc delictum committatur, explicat latissime ipse Farinacius, dict. questione 110. ex n. 104. ubi etiam de transversalibus affinitibus, & reliquis, & quafi. 51. ex n. 29. & Sarmiento. 7. cap. 14. num. 2. ubi de occidente patrem spirituali, & novissime Solorzano in tractatu suis eruditus quem fecit in hoc crimine, Pichardus in §. Alia deinde lex. 5. i. finit. de publicis iudicij, ubi optimè declarat penam hujus criminis, & quare cum cane Gallo, vipers, & limia includatur reus?

An autem patrem Bannitum, vel perdaellionis réum licet occidere, videndum est Menochius de arbitriis, quest. 9. ex numer. 43. & casu 356. ubi an incuriat dictam/pénam qui patrem occidit ex aliqua causa ex qua posset excludari? de quo etiam Farinacius, consil. 66. ex numer. 1.

Ibi: Item etiam, &c.

Quod fortius in isto crimine, etiam sit extraneus, similis pena debet puniri, docent Plaza in epistole delictorum, l. 1. c. 12. ex num. 11. Decianus l. 9. cap. 13. num. 7. & n. 13. ubi de praestante opere post patricidium, putat sepeledi corpora ne illud detegatur; & num. 14. de accommodante equum partidū, ut fugiat bene Molina de iustitia, tom. 4. disput. 21. n. 5. Azevedus in l. 3. tit. 23. lib. 8. Recop. titulis, num. 5. & 6. Farinacius dict. quafi. 119. numer. 17. ubi alios plures refert; & in quafi. 98. num. 108. ubi addit ex iusta, & rationabilis causa, posse Judicem hoc casu penam mortis minuire, optime Pichardus in §. Item ex Cornelio, Institut. de publicis iudicij, n. 10. ubi num. 11. ait quod ipse nobilitatis gratia, inconsulto Principe non tradaret morti. Nobilem, nisi tumultus populi alter faderet non posset.

Anton. Gomez Variae Resol. Tom. III.

Quod si filius sciat delictum committendum contra patrem, vel pater contra filium, & non revolent, nec prohibeant, teneantur cadenti pena, securis in fratre, vel collaterali, qui extraordinaria penâ tenentur, resolvit Gomezius in presenti, docent Plazain epistole delictorum, l. 1, cap. 22, ex num. 16. Bayard ad Claram quæst. 87, num. 2. & in §. particidum, n. 4. Vivus opinione 69. n. 2. Menochius de arbitriis, casu 355. & seqq. ubi Additio. Sed à predicta resolutione differunt communiter Doctores, ut constat ex Fatiacio, quæst. 120, ex n. 154, & conf. 66. & 104 & Molina de iustitia tom. 4, disp. 26, num. 11, & alii relatis à Solaro nbi suprà qui tenent non penâ ordinariâ puniendum esse filium, nec extra- neum non revelantem crimen committendum contra patrem; eos vide, & maxime Farinacius ubi supra, qui cum aliis explicat textum in l. 1, num. 16. Pompian de particidio: ut non procedat in scientie solum, sed etiam cooperante, de quo novissim D. Larrea allegat, fiscali 65, ex num. 42. omnino videndum; ubi n. 43, docet penam ordinariam locum haberi; & num. 74, laudat nostrum Gomezium hoc num., afferentem, quod crimen revelari debet quamvis non possit probari; vide etiam supra, cap. 2, num. 9.

Ibi: Et ex his potest inferri, &c.

Diximus jam de hoc supra, cap. 2, numer. 9, ubi etiam dictum manet, an quis alium defendere teneatur, & quid in foro conscientie ibi videbis.

Ad num. 5, ibi: Advertendum tamen, &c.

Proditorum homicidium esse quando quis occidit amicum secundum, securum, securis si inimicum, & hoc secundum jus commune, de jure vero Regio etiam committi proditionem, quando inimicus taliter occiditur, seu vulneratur, quod non poterit se defendere, docet Gomezius in presenti: & tenui plures relati à Farinacio in præz., quæst. 18, n. 75, & 76 Paz in præz., tom. 1, part. 5, cap. 3, §. 6, n. 31. Gratianus de cœptacionum c. 38, n. 39. & 40. Verius tamen est etiam de jure communi, proditorum homicidium committi, quotiesquis offenditur taliter quod se defendere non poterit etiamsi sit inimicus, ut probant latissime ex text. in cap. 1. de homicidio; & aliis Farinacius ibid. n. 76, referens Covarruviam lib. 2, variarum, cap. fin ex num. 6. Plazam & alios, Molina de iustitia, tom. 4, disp. 23, num. 5. Gutierrez, lib. 1, prædicarum quæst. 2, ex num. 20, & lib. 4, quæst. 13, ex numer. 31, & alii relati à Barbola in cap. inter alia de immunitate Eccles. n. 46. & c. 1. de homicidio, iterum Farinacius confit. 76, num. 7, & 15. quidquid dicat Azevedus in lib. 2, tit. 23, lib. 8. Recop. n. 12, vide lat. Narbonam in concordia familiarium, glosa. 21. per totum.

De pena autem hujus homicidii, & an incuratur pro vulnere & vide supra, relatos, & Pradillam de legib. penalib. c. 18.

Quod si Clericus committat proditorum homicidium qualificatum, an sit degradandus tradendus Judicii seculari, magna est concertatio inter Doctores, ut constat ex Covarruvia in præfici, cap. 2, & Bernardus Diaz in cap. 96, & ibi Salcedo, & aliis relatis à Cevallos, quæst. 564. Sayro in tractatu de cœptis, l. 5, c. 22, ex num. 15. Farinacio, quæst. 8, ex num. 75, & quæstione 19, num. 14, & 49. & decif. 241, post lib. 2, confidio- ram, Fachingao l. 9, cap. 29. Molina de iustitia, tom. 4, disp. 49, n. 18. & quæst per rotam, Bobadilla in Politica, l. 2, cap. 18, num. 38. &

74. Villadiego etiam in Politica, cap. 5, §. 27, ex numer. 1. Pradilla de lege penalib. 1, parte, cap. 18, numer. 3. Barbola de officio, & potest. Episcopi, allegatione 110, ex num. 11, ubi enumeratur solum delicta degradationis digna, nempe hæc sum, falsitatem in litteris Apostolicis, vel conspirationem contra proprium Episcopum, & potesta agit quid in aliis delictis qualificatis: ex quibus facile colligitur magis juri consonam videri opinionem, quod solum in dictis casibus à jure expressis locum possit habere Degradatio, licet de confutudine aliud sepius obseretur in attocissimis delictis, ut docet Narbona de etate, anno de cœp. cum dimidio, quæst. 10, n. 10. Et vide infra, num. 8, ubi de Clerico occidente alium veneno: vide etiam Carlevalium de judicio, disp. 2, num. 773, ubi quod Judex secularis non potest cognoscere de viribus sententiae degradationis, nec novum formare processum, sed solum imponere penam.

Ad num. 6, ibi: Sed bis non obstatibus, &c.

Eadem penâ esse puniendos principalem, & locum, ita ut socius non dicatur proditor, si principalis non fuit proditor, & è contra, licet ipse socius aliter assit, resolvit Gomezius in presenti & docent latissime Plaza in epistole delictorum, lib. 1, cap. 17, n. 20. Clarus in §. finali, quæst. 90. ex num. 1. Maillardus de probationibus concil. 159, num. 18, & bene declarans Molina de iustitia, tomo 4, disp. 23, n. 9, & plurimos referens, amplians, & limitans, Farinacius in præz., quæst. 131, ex num. 1. maximus num. 23, & 24. cum video, & Barbola de iure Eccles. lib. 2, cap. 3, numer. 93, ubi de occidente proditorie rixante cum filio seu consanguineo.

Ad num. 7, ibi: Tertius casus; &c.

Veneno occidens punitur eisdem penis ac proditoris occidens, & eodem modo proceditur in uno casu ac alio, imò solus conatus punitur, licet extraordinariâ penâ: ita Gomezius in presenti, & docent lat. Carrerius in præctica, in tract. de app. §. in textu, ubi venenarius, ex n. 1. Bernardus Diaz in præl. c. 95, Plaza in epistole delictorum, lib. 1, c. 20. Decianus lib. 9, cap. 21, & seq. ubi cap. 22, num. 4, & seq. agit specialia in Jure statuta ob immanitatem hujus criminis cumulantur Petrus Gregor. in syntagm. l. 36, cap. 18, ubi etiam quod morte non exigitur hoc crimen: optimè Molina de iustitia, tom. 4, disp. 24, per rotam, ubi de conatu in hoc crimen an puniatur penâ ordinaria & num. 3, docent inter conscientem veneno confanguineum, qui est in carcere pro aliquo delicto ne ignominia pena afficiatur, puniri penâ partidici, si confanguinitas erat intra quartum gradum, Cantera c. 5, per rot. Azeved. in l. 5, & 7, tit. 3, lib. 8. Recop. Gregorius, tom. 10, tit. 23, partita 7, Cevallos, quæst. 520, ubi quid si non sequatur effectus? & latissime ut solet, Farinacius quæst. 12, ex n. 1, ibi num. 4, quod hoc crimen dicitur proditorum, & eisdem penis cohibetur, & n. 7, quod Clericus alium veneno occidens, post depositionem longiori carcere puniendus est, si autem in calice Sanctissime Eucharistie venenum propinavit, quod sit Coria seculari tradendus, & num. 12, agit de venenante fontem; & n. 14, & sequent. latissime agit de conatu in hoc crimen, & quod non ordinaria, sed extraordinaria penâ puniendus sit effectu non secuto, etiam si devenient fuerit ad actum proximum, & propinationem veneni (de quo Salcedo ad Bernardum Diaz cap. 93,) & tandem per discor-

sum

sum questionis agit de vendente, & emente, conscientie aut retinente venenum; eum vide, & Pradillam de lege penalib. 1, part. cap. 17, ubi de ejus penâ, & Hermosillam in l. 17, tit. 3, partita 5, glosa, 1.

9 Ad num. 8, ibi: In quo breviter dico, &c.

Non esse sufficientem probacionem in homicidio veneno commiso depositionem Testium dicendum videlicet dari venenum, & quod mors secuta fuerit, vel quod reus ita factetur, sed requiri quod talis depositio seu confessio coadjuvetur, & verificetur declarationibus Medicorum, ut hic resolvitur, docent Carrerius in præctica, de homicidio, §. 1, n. 102. Gregorius in lib. 7, tit. 8, partita 7, & alii penes ipsos: quod bene explicat & temperat Molina de iustitia, tom. 4, disp. 24, n. 16, alteris, quod quando testes dicunt, & declarant, quod genus veneni homicida dederit defuncto, & de eo veneni genere constat, quod fuerit sufficiens ad occisionem, & testes sunt omni exceptione majoris, sat probatum censeri debet delictum ad condemnationem, absque eo quod Medicorum requiratur declaratio: sed opinionem Gomezii securiorem judico, cum hoc delictum sit difficilis probatio, ut ex pluribus probat Farinacius, quæst. 10, num. 105, & quæst. 37, num. 150, inde que in eo Judex debet esse facilior, & promptior ad torturam inferendam, quam ad condemnandum, docuit ipse Farinacius quæst. 122, n. 57, ubi maneris & necedemibus, & subsequenter, de praesenti questione agit latissime, & in quæst. 86, ex n. 29, & cœp. 19, numer. 30, ubi quod corpus delicti non dicitur confitare quando Medici præcisè non affirmant quem mortuum esse ex proprio veneno, vide etiam Hermosillam, in l. 17, tit. 5, part. 5, glosa 1, & numer. 2, veris de vendente, & Scacciam de iure lib. 1, cap. 83, num. 3.

10 Ad num. 9, ibi: Item ad circa pred. ita, &c.

Vendens venenum tunc tenetur, quando vendidit homini fatuo, seu dementi, vel servo, minori, vel meretrici, fecus vero si probo, & discreto viro, vel mulieri; ita Gomezius in presenti, & docent Plaza in epistole delictorum, l. 1, cap. 20, num. 9. Decianus lib. 9, cap. 23, n. 5. Menochius de arbit. casu 359, ex num. 1. Molina de iustitia, tom. 4, disp. 24, num. 14. Farinacius in præz., quæst. 122, num. 9, & seq. ubi quod vendens delictis personis prohibitus, non tam dolose, extraordinariâ penâ puniri debet pro modo culpis; & addit, quod si quis vendat meretrici venenum, quo communiter uti solet mulieribus, pro le po- liendo (prout est sublimatum) tunc nulla pena venditor erit puniendus, licet homicidium sequatur; verificatur enim credere potuit in communem usum emptum suis, & Hermosilla in l. 17, tit. 5, part. 5, glosa 1, n. 5. Petrus Gregor. in syntagm. lib. 36, cap. 18, num. 2.

11 Ad num. 10, ibi: Quatuor casus est, &c.

Affassimum qui pretio corruptus alium occidit, eadem penâ ac proditor, & alevosus, esse puniendum, ut hic resolvitur, docent latè explicantes Carrerius in præctica, in 3, tract. de homicidio, & affassivio, §. circa gitur tertium, num. 11. Bernardus Diaz in præl. cap. 96, ubi ex multis probat Salcedo, Clericum affassimum abique eo quod præcedat degradatione posse puniri per secularem Judicem, dummodo per Ecclesiasticum Judicem declaretur ipsum esse affassimum, Covarruvias varior. lib. 2, cap. 20, num. 9, & 10. Plaza in epistole delictorum, lib. 1, cap. 10. Clarus in §. affassivio, lib. 2, cap. 31, ex n. 29, Diana 2, part. tract. 16, resolut. 55, & 3, part. tract. 6, resolut. 1, & 4, part. tract. 4, resolut. 192, ubi de sepultura Ecclesiastica deneganda, & aliis locis citatis in ejus com-

12 num, num 6. Gratian. 112, 374, num. 8, ubi quod propter immanitatem hujus criminis non requiriatur integra probatio, sed sufficiunt probabilia argumenta, Molina de iustitia, tom. 4, disp. 25, quæst. 10, tam, ubi bene explicat, & latè agit de penâ excommunicationis imposita per Innocentius Quartum, & num 9, ait, constat cum actione immediata puniendum esse penâ ordinaria, & plurimos referens Cenedus in collect. 26, super cap. 1, de homicidio, lib. 6, & omnium latissime Farinacius in præz., quæst. 123, ex num. 19, resolut. 162, ubi omnia congerit ad hanc materiam pertinientia per ampliations, limitations, & declarations, quem videtur sufficiet, & fere infinitos referens Pichardus in manudictionib. 3, part. §. 4, num. 12, Cevallos tom. 4, quæst. 901, per etiam, ubi latè de hac materia, & num 31, probat contra alios quod Farinacius assilinus non potest per Judicem facularem puniri abque prævia degradatione vel declaratio- ne, in qua expensi convincatur crimen affassinus commissive; eum video, & Pradillam de lege penalib. 1, part. cap. 19, per totum.

13 Ad nom. 11, ibi: Licet efficiatur non sequatur, &c. Et ibi: Sed salva ejus pace, &c.

Propriet animum, & intentionem occidendi non penâ ordinariâ, sed mitiori, & extraordinaria puniendum affassimum, non secuto effectu, ut resolvit Gomezius, docent plures relati à Farinacius quæst. 123, num. 78, & à Cevallos quæst. 901, ex num. 53, ubi etiam num. 58, & seq. agit, an gaudeat immunitate Ecclesie affassimus non secuto effectu; vera tamen resolutio in hac quesitione est, quod si affassinus devenit ad actum proximum delicto, penâ ordinariâ puniri debet, si vero ad actum remotum tantum, tunc mitior, & extraordinaria pena imponi debet, ut colligatur ex relatis s/p. num. præced. maxime Farinacius dila. quæst. 123, ex num. 104, cum multis sequentibus, ubi latè declarat, qui actus dicatur proximus, qui remouit: Cevallos dicit, quæst. 901, tom. 4, ex num. 53 referens Covarruviam in Clementina, si furio- sus, iniur. 2, part. n. 9, quos video, & cumdem Cevallos quæst. 340, maxime ex num. 6, & Molina de iustitia, tom. 4, disp. 25, num. 9, & iterum Farinac. conf. 37, num. 13.

14 Ad num. 12, ibi: Quatuor casus, &c. Diffidatur qui alium occidit, vel vulneravit penâ moris, & conficationis bonorum puniatur; si vero non sequatur mors nec vulnus, nec rixa, non habet locum pena mortis, sed conficationis ex sola diffidatione, si autem diffidatus interficiatur, vel offendat diffidantem, penâ exiliis puniendum est: ita resolvit Gomezius in presenti, & docent ex jure Azevedus in lib. 10, titul. 8, lib. 8. Recop. lat. ubi & per totū itū latè materiam prosequitur, Reginaldus in præz., li. 21 c. 7. Molina de iustitia, tom. 4, disp. 17, Petrus Gregor. in syntagm. lib. 48, c. p. 16, latè Gutierrez lib. 2, Canonicar. cap. 6, num. 133. Jacobus de Castillo in tract. de duello, & generaliter de hoc delicto, & ejus grauitate, & de peenis duelli, videndi sunt Bernardus Diaz in præl. cap. 100, & ibi Salzedo, Menchaca illustris, cap. 49, ex num. 11. Zerola in præz. Episcop. verb. Duellum, & ibi omnes Summis, nec non omnes Doctores congettati in volumine communum opinionum, sodenè verbo, Azor. Institutiōnū moralium, 3, parte, lib. 2, cap. 5. Sayrus de cœptis, lib. 2, cap. 31, ex n. 29, Diana 2, part. tract. 16, resolut. 55, & 3, part. tract. 6, resolut. 1, & 4, part. tract. 4, resolut. 192, ubi de sepultura Ecclesiastica deneganda, & aliis locis citatis in ejus com-

pendio, verbo, Donellum, Thomas Sanchez in summa, lib. 2. cap. 39. & alii plures in unum congesisti à Barbola in collect. ad rubric. & tornum eiusdem de Clericis pugnantibus in duello, Farinacius quæst. 119. n. 23. ubi n. 24. ait, quod requiratur ad hoc delictum trahatus & deliberatio, si enim in continentia orta inter duos rixa, unus alterum calore iracundia motus ad duellum invitat, incontinentia ad aliquem locum accedentes dimitantur, tunc poena duelli locum non habere ait, secundum Plotum de in letem iuram, s. 42. num. 3. & seq. cum vide, & Gratianum discep. cap. 110. per tornum, & Thomam Sanchez supr. dist. cap. 39. ubi ex num. 18 adducit poenam impositas jure communii, & motu proprio Greg. XIII. Clem. VIII. & quod etiam duellum privatum eandem prohibitionem habeat, ibidem, num. 22. latè Agidius Trullenchus in Decalogum, lib. 5. cap. 2. dub. 13. & Pradillan de lege parvuli, 2. pars, cap. 3; ubi de penis jure Regio impositis, & Barbola, de iure Ecclesiast. lib. 2. cap. 10. num. 45. ubi Ecclesiastica sepultura deneganda; & de materia duelli vide plures referentem D. Larream al. eaz. fiscal. 116. & 117. ubi optimè materiam pertractat.

Unde autem originem duxerit diffidatio, & quare sic dicatur; explicat Gutierrez lib. 4. ciuilium, quæst. 13.

Ad numerum 13. ibi Sextus casus in quo aggravatur, &c.

Et ibi: Hodie autem, &c.

Hodie in hoc Regno indicidit, quando quis se interfecit, sive rado vita, impatiens, vel dolore, sive metu penza delicti commissi, sive ex aliqua qualibet causa, incurrit penam confiscationis bonorum, præterquam si habet filios aut alios descendentes quamvis de jure communii, & Partitarium ex l. 3. ff. de bonis eorum qui mortem sibi confidiverunt, & l. 34. s. 1. & l. 6. tit. 27. pars. 7. & alii adducti à Gomezio alia distinctio fiebat, ita docent, Gregorius in dist. lib. parviti, & Azevedus in lib. 8. tit. 23. lib. 8. Recopil. quem videas circa refererationem bonorum favore acentuum, vel descendenter delinquens ibidem, & in lib. 3. tit. 10. lib. 4. Recopil. Gratianus in reg. 55. num. 1. ubi in aliquo dissentit à nostro Gomezio, ut fecerunt Avendanus in suo dictionario, verbo, desperando, Didacus Perez in lib. 9. tit. 13. & lib. 19. tit. fin. lib. 8. ordinamenti, & alii relati ab ipso Azevedo, & Lara in tractatu de Anniversarii, lib. 1. cap. 11. ex num. 44. videtur tamen Menochius de arbitrio, cap. 284. & conclus. 65. post opera Roderici Suarez, Bonacinan de restis discep. 2. quæst. ultima, p. 5. Plazam de delictis, cap. 2. 3. Covarruvias lib. 2. variorum, cap. 1. ex num. 11. Molinam de iustitia, tom. 4. cap. 20. per tornum & discep. 9. Scacciam de iustitiis, lib. 1. cap. 8. 3. num. 8. Canteram, cap. 6. numer. 53. & Pradillan de legib. parv. 1. parte, cap. 20. ubi de penâ hujus delicti; & num. 21 addit. ex lib. 10. tit. 8. pars. 7. & Gregorius ibi, quod qui arma dedit scient, ut quis se interficeret, penam mortis incurrit, Diana reolut. 26. 27. & multis sequentibus, tom. 5. tr. 4. 4. Barbola de axiomate 147. ubi etiam ex num. 1. quod Clericus seipsum percūsens injuriosè, excommunicationem incurrit; & quid si consenserit ut alius cum percūiat? Gutierrez latissimè lib. 2. Canonice, cap. 3. per tornum, Reginaldus in praxi, lib. 21. cap. 4. late, & novissime Valenzuela, & Amaya in lib. 10. Cod. de iure fisi, lib. 10. ubi num. fin.

addit ipse Amaya quod si descendens ex capite impotentiæ, vel voluntatis, excludatur ab hæreditate, siue locus fisco, licet talis descendens ex potentia sanguinis, vel juris deliberandi possit transmittere hæreditatem, quia dicta lex 8. tit. 23. l. 8. Recopil. descendentes tantum voluit admitti; hanc etiam materiam ad saturatatem, explicat Farin. quæst. 128. per tornam, & alios refert Cenedus collectan. 29. ad Decretum, D. Larrea allegat. fiscali 114. ex num. 5.

De eo autem qui indirectè mortem sibi confivit, videndi sunt Sayrus, in clavi Regia, lib. 7. cap. 9. Lessius, lib. 2. cap. 9. dubit. 6. per tornum, Diana resolut. 27. & seq. tom. 5. tract. 4. Reginaldus suprà, disto cap. 4. Thomas Sanchez in confusis Moralibus, lib. 5. cap. 1. dubio 33. & Agidius Trullenchus in Decalogum, lib. 5. cap. 3. dub. 1. 2. & 3. & alii penes ipsos qui latissimè agunt de eo qui abstinentiis, & ieiuniis vitam abbreviat, &c.

Sepulturam Ecclesiasticam esse denegandam iis qui se occidunt, notum est in Iure, ut tradunt supra, allegati, & maximè Lara in tractatu de Anniversarii, lib. 1. cap. 11. num. 18. & quasi per tornum, ubi etiam late disputat de legato reliquo aliqui Ecclesiastica pro sepultura, an si is posset se interficiat, vel alio modo officiatur incapax Ecclesiastica sepultura, amittat legatum Ecclesia, (de quo etiam) Farin. dista quæst. 128. n. 10. Gutierrez late in Canon. lib. 2. c. 3. per tornum, latè Barbola plures referens de universo iure Ecclesiast. lib. 2. cap. 10. n. 49. ubi etiam addit, quod si quis reperitur mortuus in puto, vel laqueo suffensus, non debet privari Ecclesiastica sepultura, quia dum non confat quod scipsum interficerit, vel præcipitaverit, hoc non est presumendum; cum poruerit per infidias, aut vim, in putoeum projicit, vel suspendit, aut ex furore seu mentis alienatione id facere, Molina de iustitia, tom. 4. oj. p. 20. num. finali, Scaccia de iudicis lib. 1. cap. 8. 3. num. 8.

Ad numerum 14. ibi: Item addit quod si quis se percussit, &c.

Si quis se percussit (licet non interficeret) metu penza delicti commissi, ex quo veniebat imponenda pena mortis, & confiscationis bonorum, postquam erat accumulatus, habetur pro confessio, & dictam penam incurrit, secus si se percussit rado vita, vel ex a' i' causa, quia tunc penâ arbitriarii puniri debet; ita Gomez, in presenti, & docent Carterius in practica, in 3. tract. de homicid. & affass. & alz. quo, num. 9. Plaza, in episteme delicti, lib. 1. c. 2. 3. num. 11. 18. & 19. Menochius de arbitrii, cap. 284. ex num. 22. Petregrinus de iure fisci, lib. 4. tit. 4. num. 4. Decianus lib. 9. cap. 3. n. 4. Molina de iustitia, tom. 4. disp. 20. n. 4. & 5. ubi laudat nostrum Gomezio, Diana resolut. 2. tom. 5. tr. 4. Reginaldus, lib. 21. cap. 4. ex num. 53. & latè Farinacius dista quæst. 128. ex n. 34. qui omnes id explicit procedere quando se occidere intendebat, & hoc non habuit effectum, forte quia ab alio fuit detentus & impeditus; & tandem de confutidine penam mortis non infligi, sed aliam mitiorem: vide etiam Agidium Trullenchus in Decal. lib. 5. cap. 3. dub. 4. ubi etiam de castrante scipsum, & eruditus Amaya lib. 3. observationum, cap. 6. ex num. 35. 44. & seq.

Ad numerum 15. ibi: Primus est quando homicida, &c.

Homicidium committens sine dolo, quod non tenetur penâ ordinaria, ut hic resolutur, docent Carterius in practica, in 3. tract. de homicid.

De Homicidio, Cap. III.

119

miced. & affass. §. decimo quartò excusat, ex n. 1. Clarus in §. homicid. num. 3. Menochius de arbitrii, cap. 324. num. 1. & 12. Plaza in epitome delictorum, lib. 1. cap. 10. ex num. 5. Molina de iustitia, tom. 4. disp. 2. 1. ex num. 1. Azevedus in rubrica tit. 23. lib. 8. Recopilacionis, ex num. 26. Barbola in collect. cap. de cetero de homicid. & latissimè ampliata & declarans suo more Farinacius, quæst. 126. quasi per totam; maximè ex num. 41. quem omnino videoas, & Guttierrez lib. 1. Canonicarum, cap. 6. ex num. 16.

Ad num. 17. ibi: Semper presumitur quod homicida, &c.

Regulariter homicidium presumi dolo commissum nisi contrarium probetur, ut resolvit Gomezio docent Carterius in practica, in 3. tract. de homicid. & affass. §. homicidii autem species, num. 8. & seq. Bosius in tit. de homicidio, num. 34. Malfardus de probacionib. lib. 1. const. 7. 1. ex num. 1. & conclus. 864. num. 30. & seq. Bayardus ad Clarum §. homicidium, num. 13. Cevallos dista quæst. 580. ex num. 4. post. Guttierrez in auctoritatis, a' amenta puberum, num. 63, in fin. & Farinacius quæst. 126. num. 103. ubi num. 104. alios pro contraria adducit; & numeris sequentibus usque ad finem que stonit, per quinquaginta, & tres conclusione latissimè materialia explicat; quod etiam fecit Menochius de arbitrii, cap. 361. & lib. 5. presumptio 40. per tornam, Molina de iustitia, tom. 4. disp. 3. num. 4. ex quibus collige manifestè, quid sit dicendum, in quocumque casu contingibili, vide etiam Gratianum regula 128. Matienzo in Dialogo 3. part. cap. 19. num. 6.

Ad numerum 16. ibi: Ex quo inseritur quod si quis occidat, &c.

Non ordinaria, sed extraordinaria peccatum delinqüentem puniendum esse, qui culpâ, & non dolo alium occidit, ut in exemplis hic politis, docent Carterius in practica, in 3. tract. de homicid. & affass. 14. excusat, Clarus, & reliqui numeri, precep. Pichardus in §. iuris, instit. de lege Aquilia, ex num. 60. & in repetit. tit. de substitut. cap. 4. num. 24. & Farinacius dista quæst. 126. num. 4. & num. 17. & seq. ubi plura ponit exempla; & num. 42. ubi num. 43. & sequent. probat, hanc peccatum extraordinariam pro modo scilicet culpa imponendam, extendi posse usque ad exilium, & relegationem, & plures referens Cevallos, in dicta quæst. 5. 30. ubi plurimos refert, & ait cum Claro suprà peccatum tritemum ad tempus aliquando imponi posse: vide etiam Farinacium, consilio 2. lib. 1. num. 1. & consilio 30. in additione lit. K.

Item de lusis illicitis, vel non caute exercitatis, ita ut ex eis aliquis mors sequatur, agunt latè Clarus, in §. iudic. ubi Bayardus in ad iurit. 140. volumine 2. Decio, consil. 2. 3. 4. & consil. 482. Hypolito, consil. 7. num. 52. Felino, in cap. sicut dignum, de homicidio, Farinacius, quæst. 135. num. 7. & consil. 32. lib. 1. Fachinzo controvergentib. lib. 1. cap. 36. ubi ait Tex. in dicto cap. fin. de irregularitate loqui, ad quam sufficit culpa, ut ex pluribus docet Sayrus in tract. de Censuris lib. 7. cap. 2. num. 7. ubi num. 8. agit quid dicendum, si quis licet mandat alium ut alium percutiat, vel verberet; vide etiam Barbosam in collectanea dict. cap. fin. omnino.

Ibi: Quando Judge ex imperitia sua, &c.

De Judeice autem male judicante per imperitiam vel dolum, vide Gregorium in l. 2. 4. tit. 22. parita 3. Menochius de arbitrii, cap. 339. Anton. Fabrum in iurisprud. Papirian, tit. 1. de iuris. & iure princip. 4. illatione 1. & 2. Osiwald. ad Donel, lib. 18. cap. 2. Aviles cap. 1. prætorum, verbo, Fiel, & verbo Alat. partes, &c. 2. verbo, En iustitia; Farinacius latissimè quæst. 111. ex num. 43. Pichard in principio Insit. de obligacionib. que quæst ex mali. Sayrus in clavi Regia, lib. 10. cap. 13.

Ibi: Idem est in Medico, vel Chirurgo, &c.

De Medici culpa ob imperitiam, & de ejus dolo in curatione commissi, Clarus in §. homicidium, num. 37. ubi Bayardus num. 39. & seq. Ripa in tractatu de peste, tit. de remedii, §. medicorum; Menochius de arbitrii, cap. 581. Menchaca illustrans lib. 2. cap. 19. Covarruvias in Clementina, si furiosus, 2. parte, §. 4. Silvester in summa, verbo, Medicus, Plaza de delictis c. 2. 6. Sayrus in clavi regia, lib. 1. c. 10. Gregorius Lopez in lib. 6. tit. 8. pars. 7. Molina de iustitia, tract. 3. disp. 75. & alii relati à Barbola in collect.

20

Si infans reperitur mortuus casu vel culpâ, seu negligentiæ, non dolo, & per consequens pena arbitrii locum habeat pro modo culpe, resolvit Gomezio, & docent Carterius in practica, in 3. tract. de homicidio, & affass. §. non quo, num. 31. Plaza in epitome delictorum, lib. 1. cap. 22. num. 29. Bayardus ad Clarum, §. parvulum, num. 12. Menochius de arbitrii, cap. 356. num. 78. in additio, Decianus lib. 9. cap. 8. & cap. 16. num. 31. Avendanus in cap. 1. Prætorum, num. 17. & alii plures relati à Cenedo, in collect. 48. ad Decretales, num. 1. Barbola etiam in collect. cap. fin. de his quæ filios occidunt, num. 2. ubi ex Henrique in summa, lib. 4. de irregularitate, cap. 1. proprie finem, Paulo Comitoli. responsor. Moral, lib. 4. cap. 11. refert, quod jacete in eodem lecte cum infante non care: culpâ, cum res periculosa sit, nec quis sit dominus actionum in somno, accidere tamen possit, ut hujusmodi cubatio culpâ caret, puta si

P. 3

lectus

leatus sit latus, & puer implacabilis, aut qui aliter à frigore defendi non possit, & mulier in somno sumum retineat sicut separatum, Farinacius, quæst. 120, num. 178. & seq. & quæst. 98. de penit. temperandi, num. 72, quem etiam video, & Gutierrez lib. 2. canonarum cap. 6. num. 159. & seq. ubi etiam de Irregularitate.

21 Ad numerum 20. ibi : *Secundus casus in quo homicida excusat, &c.*

Vulgarissimum conclusio est, occidentem pro sui defensione, à ponâ excusari, ut ait Gomezius in prestanti, & ita docent latissime explicantes Due-

nas in regulâ 191. Carterius in practica, in tracta-

tu de homicidio, & affiss. 9. 5. excusa defensio :

ex num. 1. & in §. circa sextum, n. 16. Plaza in epo-

che delictorum, cap. 28. ex num. 1. Bonfius in tit. de

homicidio num. 82. Clarus in §. homicidium num.

19. Avendanus, cap. 10. pratorum, 2. parte, num.

20. ubi de defensione honoris, Diana tom. 5. tract. 4. refol. 1. & multis sequentibus, omnino videndum;

Sebastianus Medicus de casibus fortuitis, 1. parte,

quæst. 8. num. 1. 28. & seq. ubi quod defensio est

permisla etiam excommunicato & diabolo, &

plures relati à Cenedo, in collectanea cap. 2. de

Irregularitate ob defensionem omissem; D.

Larrea allegatione fiscalis 114. ex num. 2. [ubi etiam

latè disputat an Princeps possit vassallum inno-

centem morti certe expone pro communi

bono? & posse probat] Oſualdus ad Donel. 1.

17. c. 2. lit. E. Sua de Censuris, disp. 46. scilicet. 3.

Molina de justitia, tomo 4. disp. 18. ubi numero 2.

aut, teneri quilibet sub reatu peccati mortalit-

alium defendere, si commode potest, & hoc recte

explicat; Lessius etiam de justitia, 1. 2. cap. 9.

dubio 13. Diana tomo 4. tractatu 2. refol. 5. Bon-

cina de restitutione, disp. 2. quæst. 11. puncto 11.

item Diana, tomo 5. tractatu 4. refol. 19. Can-

cerius, 2. parte, 10. ex num. 73. Reginaldus

supra, 1. 6. optime Aegidius Trullench. in De-

calogum, 1. 5. cap. 4. dubio 7. ubi etiam latè

quod pro defensione bonorum extranei an

alium occidere licet? Aviles in cap. 44. Pre-

torum, virbo, & confis. 9. ubi aut pro defen-

sione amici? de quo etiam Matienzo in dialo-

go, 3. p. c. 17. num. 2. & omnium latissime Farinac-

ius, 9. 51. n. 38. & 58. & g. 125. ex n. 267. ubi ampli-

at, & limitat, & dictam resolutionem procede-

re aliter, etiam pro defensione inimici & pro in-

vito, etiam agressori fit Clericus, & alias

Amparancia, Menchaca, illustrum cap. 18.

ubi crudite (vide etiam conclus. 50. & sex seq.

post opera Roderici Suarez) & Gregorius in lib. 2.

tit. 16. partia 2. glossa 3. & omnium latissime

Farinacius in quæst. 125. per totum,

ubi materialiter explicat per ampliations, &

limitations; & quæsitione 107. num. 510. &

quæst. 112. num. 129. & 148. & sequentibus &

quæst. 120. num. 186. ubi de filio occidente pa-

tem ob defensionem; & quæst. 121. num. 21.

& num. 116. ubi alia, & in fragmentis, verbo,

irregularitas; ubi quando hæc incurritur, vel

non, num. 472. & sequent. & confis. 2. lib. 1.

num. 5. ubi de occidente Tertium se interpo-

nentem; & confis. 35. ubi quomodo proberunt

ad defensionem occidere, & alia multa, & confis.

65. ubi quando dicatur, quem vim vi repellere

incontinenti (de quo etiam D. Larrea allegatione

fiscalis 117. num. 43. post Cujacum lib. 5. obser-

var. 18.) & confis. 99. ubi idem Farinacius agit

an Princeps possit tollere defensionem? (de quo

Salgado, de retentione bullarum, 1. parte cap. 1.

scilicet. 2. per totum) & confis. 141. iterum Barbola

in tractatu de jure Ecclesiastico, c. 39. §. 1. ex

teneri

teneri ad restitutioinem damni illati; & incur-
re irregulatatem, si voluntari non impediunt
homicidium, seu mutilationem; ex Bonacina
de Censuris, disp. 7. quæst. 11. puncto 8.
optima Aegidius Trullench. in Decalogum, lib. 5.
cap. 4. dub. 4. latè & dub. 7. num. 1. ubi idem in
eo qui primum fuit aggressor, si desistit, &
vide Laream allegatione fiscalis 114. num. 4.
ubi quod iniustè damnatur possit Judici re-
sistere, & custodes carceris occidere pro sui
defensione, dummodo gravissimum scandalum
non adit.

Ad num. 21 ibi: *Imo etiam quod magis est, &c.*

Non solum pro sui ipsius defensione, sed etiam
pro alterius consanguinei vel extranei, quemlibet
posse alium occidere, ut hic resolvitur, probat
latè Carterius in practica, in tractatu de homicidio, &
affiss. 5. ex cuiuslibet defensio, n. 46. Villalobos in
communib. lit. O. n. 21. Plaza in eposome delicto-

rum, 1. 1. cap. 28. Bonfius in tit. de homicidio, n.
85. Clarus in §. homicidium, n. 22. Gutierrez
lib. 1. Canonarum, cap. 6. n. 116. ubi etiam de
Irregularitate ob defensionem omissem; D.

Larrea allegatione fiscalis 114. ex num. 2. [ubi etiam
latè disputat an Princeps possit vassallum inno-

centem morti certe expone pro communi
bono? & posse probat] Oſualdus ad Donel. 1.
17. c. 2. lit. E. Sua de Censuris, disp. 46. scilicet. 3.

Molina de justitia, tomo 4. disp. 18. ubi numero 2.
aut, teneri quilibet sub reatu peccati mortalit-

alium defendere, si commode potest, & hoc recte
explicat; Lessius etiam de justitia, 1. 2. cap. 9.
dubio 13. Diana tomo 4. tractatu 2. refol. 5. Bon-

cina de restitutione, disp. 2. quæst. 11. puncto 11.

item Diana, tomo 5. tractatu 4. refol. 19. Can-

cerius, 2. parte, 10. ex num. 73. Reginaldus

supra, 1. 6. optime Aegidius Trullench. in De-

calogum, 1. 5. cap. 4. dubio 7. ubi etiam latè

quod pro defensione bonorum extranei an

alium occidere licet? Aviles in cap. 44. Pre-

torum, virbo, & confis. 9. ubi aut pro defen-

sione amici? de quo etiam Matienzo in dialo-

go, 3. p. c. 17. num. 2. & omnium latissime Farinac-

ius, 9. 51. n. 38. & 58. & g. 125. ex n. 267. ubi ampli-

at, & limitat, & dictam resolutionem procede-

re aliter, etiam pro defensione inimici & pro in-

nito, & potius teneri fugere, præterquam si ex
fuga periculum vita incurrit; sed distinctionem
Gomezii inter fugâ ignominiosam, & non igno-

miniosam, & cum periculo vite vel sine eo, e-
quantur communiter Theologi, & Canonistar,

ut appetet ex Suarez 3. parte, tomo 5. de censuris,
disp. 46. scilicet. 1. n. 6. Bonacina de contrabib. &
restitutio, disp. 2. quæst. ultima, scilicet. 1. puncto 10.

n. 8. Lessius de justitia, lib. 2. cap. 9. dubio 12.
n. 8. ubi addit rationem, n. p. quod quis non re-

etur sustinere ignominiam, que pluris estimatur,
quâm multa pecunia jactura, Diana resolutione

num. Morarium, 2. parte, tract. 15. miscellanea, sol. 15.

& Aegidius Trullencho in Decalogum, 1. 5. c. 4.
dubio 5. n. 6. ubi num. 7. disputat an Clericus
l. 1. cap. 16. n. 21. Malfardus de probationibus,
concluſ. 126. n. 11. & seq. Salgado de proteſtione, 1. parte, cap. 1.
præludio 3. n. 87. ubi de convocante alios ob

defensionem.

Ad n. 21 ibi: *Etiam si nullam percutiam, &c.*
Aggressum non debet expectare ut percutia-
tur, sed posse preventire [non excedendo] contra
cum qui adversus eum venit, etiam cum ligno,
vel manu vacua volens ei dare alapam, ut hic re-
solvitur, docent latè explicantes Dueñas, in regula

191. limitatione 1. Plaza in eposome delicto-
rum, l. 1. cap. 28. n. 15. Gail. de pace publica,
l. 1. cap. 16. n. 21. Malfardus de probationibus,
concluſ. 126. n. 11. & seq. Salgado de proteſtione,
1. parte, c. 6. n. 15. & ali plures in unum
congredi per Farinacum 125. n. 50. & sequen-
tibus, & maxim n. 74. ubi fere infiniti rete-
runt; Molina de justitia, tomo 4. disp. 12. ubi latè dis-
putat, an lecit interficere eum, qui nondum
aggrederit, tamen aggredi decrevit? & num. 2.
reolvit, licet interficere eum, qui te inter-
ficeret decrevit, quando aliter non patet via eva-
dendi mortem, ex Covarruvia in Clementina, §.
fusioſus, 3. parte, 8. Junio, num. 3. cum vide, &
Aegidius Trullench. in Decalogum, lib. 5. cap. 4.
dubio 4. ex n. 4. quem omnino video, & Bonacina
in tractatu de restitutione, disp. 2. 9. 21. puni-
tio 9. & Diana tomo 5. tract. 4. 5. 6. 7. 10.

Ad num. 23. ibi: *Qua omnia singulariter ex-
tende, &c.*

Aggressum non teneri fugere cum periculo per-
fone, vel honoris actura, ut hic resolvitur; tenet
Carterius in practica, in tractatu de homicidio,
& affiss. 5. circa quintum, num. 42. & 49. 50. &
54. Plaza in eposome delictorum, cap. 28. ex num.
10. Gail. de pace publica, 16. 1. cap. 1. numero 14. Can-
cius variar. 2. parte, cap. 11. num. 75. ubi an a
restitutioinem teneatur hoc casu; Bonfius in titul.
de homicidio, num. 91. Clarus in paragraph. homici-
dium, n. 27. Menochius de arbitrio, caſa 278.
ex num. 1. Malfardus de probationibus, conclusione
11. 6. n. 30. Dueñas, regula 12. ampliatione 5.
Tiraquillus de penit. temperandi, caſa 1. Barbola
in collectanea cap. 18. de homicidio, Molina de justi-
tia, to 0. 4. disputatione 11. num. 2. 5. & 6. &
plurimos referens Farinacius quæſtio. 125. n. 399.
& sequib. ubi ex num. 3. 6. disputat quando,
& quomodo dicatur excessum in moderamin-
incipit tutela, & quod planè excessus sit (in-
quit; 85.) in moderamine, quando insultatus
aggrederetur fugientem occidit, cum ad vindic-
tationem faciat præterquam si illum fugientem in-
sequatur, & vulneret pro iusta satisfactione injuri-
a ſibi illata, tunc enim nullo modo punitur, ut
probat, n. 392. vide etiam eundem Farinacium,
confiſ. 2. lib. 1. n. 6. & sequentibus, & Elcober
de paritate sanguinis, quæſtio 1. §. 8. ex n. 14.
& Diana resolutione 11. & 44. tomo 5. tractatu
4. Reginaldum, l. 21. cap. 5. ex n. 62. iterum
Diana tomo 8. tractatu 7. resolutione 48. & in
foro conſciencia docet cum Navarro in manuali,
cap. 15. num. 4. & Henriquez de irregularitate,
c. 10. & alius Lessius de justitia, l. 2. cap. 9. du-
bio 12. n. 79. afferens valde probable, licet in
praxi difficulte admittendum, prout erat testatur
Aegidius Trullench. in Decalogum, lib. 5. cap. 4.
dubio 5. n. 2. ubi dubio 4. num. 1. ponit caſum
practicum contingibilem, puta si Petrus invadet
injustè Joannem, & poſta vult ab invasione deſi-
ſtere ſuam voluntatem indicans Joanni, qui no-
luit deſiſtere, & ob hoc non excedendo modum
deſiſione, Petrus occidit Joannem cum alter
non poſset defendere vitam ſuam, & ait peccare
Petrum,

Petrum, in foro tamen exteriori reum esse homicidii, & teneri ad restitutionem dannorum, ex Molina, *tomo 4.*, *disputatione 15.* n. 2. vide item Farinacium *confilio 67.* in additione.

Ad numerum 25. ibi : Et ista est verior opinio
&c.

Occidentem præsum aggreſſorem, indèque
debet ex parte sua probare ad defensionem oc-
ciditſe, ſi ex hoc velit eſc defendere, at hic resolu-
tus docent Gail de p[re]ſe & publica[re], i.e. 16. ex n[o] 4.
Sebastianus Medices de cuius[us] forunis, 1. parte,
queſtione 8. num. 6. Mafatius de probatio[n]is
conclusione 71. num. 2. & conclusio[n]e 1003. num. 62.
& conclusio[n]e 1126. n. 1. Fachingus controver-.

siarum l. 1. cap. 30. & alii relati, & secuti à Fa-
zinius 17. sive 18.

rinacio, dicta questione 125. ex numero 4. 9. ubi numero 423. probat ex multis, quod sufficit pro sumptiva probatio, in modo admittuntur testes inhabiles, domestici, consanguini, & deponentes per verbum credo, & similes ; & num. 428. probat ex multis sufficere probari quod homicidium fuerit commissum ad defensionem, & si non probetur quod ad necessitatem defensionem : & n. 432. & 433. docet quod probato aliquo facto ex quo orriatur praesumptio defensionis, ut putat aggressio, & insultus adversarii, terror armorum, aut quid simile, cum etiam alio non probato homicidium presumitur factum ad defensionem, vide etiam eundem Farinacium consil. 6. libro 1.

Si mors vulnerati interveniat propter culpar, vel negligenter adhibitam in curatione ejus, homicida excusat ; & quod hoc debet confitare ex declarazione peritorum, ut bio resolvitur, docent Bosisius, in titulo de homicidio, num. 116. Plaza in epitome disputationum, libro primo, cap. 12. num. 12. & cap. 13. num. 17. Clarius in tit. homicidium, num. 33. Menochius de arbitriatis causa 275. num. 10. Macardius de probationibus, conclusione 1073. numer. 14. Sudrus de alimenis, tit. 8. privilegio 9. num. 8. Stephanus Gratianus acsis 185. numer. 8. latè Molina de iustitiis quarto, disputatione 32. Agidius Trullench. in Decalogum, cap. 5. dubio 1. numer. secund, ubi etiam agit de irregularitate Gratianus regula 349. &

Ad numerum 26. ibi : *Sed his non obstantibus, &c.*

Si reus confiteatur delictum , sed ad suam
defensionem illud cōmisiſſe , & aliae non existant
probations quod ex hac confessione debeat con-
demnari , quamvis non pena ordinaria , sed mitio-
ri , ut hic refoluitur , docet Bernardus Diaz in
regal . 122 . Plotus de in item jurando . § . 40 . num .
2 . Boffius in tituli de confessione , num . 19 . Anto-
nius Gabriel in suis communib⁹ , lib . 7 . conclus . 19 .
numer . 1 . Clarus in pratica , § . final graft .
Menochius de recuperanda poſſeſſione , remedio 9 .
num . 47 . & de arbitrarīis , caſu 93 . num . 37 . § . 38 .
& caſu 179 . numer . 6 . Mafcardus conclus . 490 .
num . 17 . & conclus . 867 . numer . 1 . & plurimi penes
ipſos ; & ratio predicitæ refolutionis eſt , quia
quando ſumus in prohibitis , & iis qua habent
preſumptions contra ſe , ut eſt homicidium ,
confefſio ſcinditur , & acceptari potest pro patre ,
Molina de iuſtitia tomo 4 . diſputatione 3 . num . 6 .
Avandamus cap . 16 . pratorum , 2 . parte no . 16 . ver-
ſionis ; Item ſola confefſio Gratianus regula 85 .
Thomas Sanchez in confitit⁹ Moraliſis , lib . 3 .
cap . unico , dabo 13 , ita etiam probat latifimè
quamplurimiſſos referens Farinacius , queſione 81 .
ex num . 110 . & num . 157 . ubi cum aliis plurimis
docet peccatum extraordinarium hoc caſu impo-
nendam , & hanc pecuniarium , quamvis alii , &
forſan verius etiam corporalem imponi poſſe
allerant , videtur enim omnino , & Cevallos , queſione

362. num. 10. ubi alios etiam refert, & Morlam
in emporio, tit. 11. questione 3, num 9. & iterum
Farinacius, questione 125. ex num. 419. sed ad-
vertendum quod in predicta casu, ad minus de-
bet confare de corpore delicti, alia enim virtute
sua confessionis non posset reus condemnari, ut
ex pluribus probat Farinacius, questione 2. num.
7. & 8.

8 Ad numerum 27. ibi: Item alde quod reus accusatus, &c.

Probationem per conjecturas, & presump-

num. 4. & 8. Carrius in *practica*, in 3. tractatu de homicidio, & affilio. §. undecimo excusat. num. 6. Clarus in §. homicidium, num. 33. & ibi Bayardus num. 147. & 149. quos, & alios refert, & sequitur Farinacius in *disputacione* 127. num. 21. ubi num. 22. alios plures pro contraria parte
num. 3. vestigio & vice regulariter, & numer. 19. Bossius in *sit. de exirravoiranis crimibus*, num. 1. & alii communiter ex regula ordinaria supra tradidit, quod affectus seu conatus non puniatur nisi fecundo effectu, nec vultus sicut homicidium punitionem habet.

Ibi: *Majus dubium est, &c.*

dari, calum in quo res omnino dubia sit, an vulnus sit mortale vel non? nam regulariter unum aut aliud facilè cognoscatur aut ex qualitate vulneris, aut ex parte corporis laeti, aut ex brevitate seu diuturnitate temporis, in quo vulneratus obiit; & tandem dato calu quod omnino effemine in dubio opinionem nostrum Gomezii, approbat cum vide: & Covaruviam in Clementina, si falso, secunda parte, §. 2, num. 9, ver. scilicet, Secundum casum & §. dñmo Molinam de iustitia, anno 4, disputatio 32, num. 3, ubi bene explicat, vide etiam iterum Farinacium consilio 100. n. 16 & Menochium de arbitrat. casu, 225.

Quod si quis accusetur de vulnere asserente mortale, vel faciendo protestationem, quod si ipsos lequatur res puniatur penæ mortis, posse lequi condemnatio de homicidio, ut hic relatur, tenent Doctores ex noissimis principiis licet adducitis à Gomezio, & Gratiano disceptationem foren, tomo tertio, cap. §. 46, nn. 3. & 4. Oſuald ad Donel, lib. 19. c. 16. articulo littera D. & lib. 23, cap. 5, littera M. & N. & lib. 26, cap. 4, littera D. Menochio de arbitrat. quaſt. 80, num. 124, Joan. Gratian, & regula 390. Pichardo in §. sc. iur. de difortis, Iſſi: de actionibus, num. 5. Morla in empo 12, tit. 2, q. 8, num. 9, Amaya,

Ad numerum 30. ibi : In quo notabili, & quotidiano articulo , &c.

Quod si quis tantum cogitavit alium occidere, nullo modo tenetur; si vero ultra animum occidi- derit, de iudicis: ubi ponitur fundamentum hu- jus questionis.

dendi processit ad actum externum , vel causâ occidendi cum telo ambulavit , tenetur pecunâ ordinaria de ipsius factis , secundum

ordinariâ de iure, secus de consuetudine præter tem in utero jam animatum, etiam monstruosum

quam in predictorio homicidio, in quo vultus de-
bet Regio pena mortis puniri. In delictis ve-
tior non atrocibus, mitius puniri reus non con-
summatum delicto, ut hic resolvitur docent Socinus
in regula 31. Covaruvias *Clementina*, si fuiusfo-
runt 2. pars n. 6. Clarus in 8. questione 91. in
principio. Menochius de arbitriis, casu 360. ex
numero. 2. Decianus lib. 9. cap. 28. ex numero 1.
Gregorius in 1. t. titul. 31. partita 7. Pichardus
in 8. forunt, num. 15. Institut. de obligatione ius que
ex actio, &c. & in 5. unde illud, eodem titul. num.
5. Farinacius questione 28. num. 2. questione 124.
num. 104. & questione 135. ex num. 4. qui omnes
latè agunt de cogitatione occidenti, non deducant
ad actum externum, & de interpretatione Tex-
tus, in 1. cognitionis, ff. de panis : quando verò ad
actum externum est deuentus, sed effectus non
fuit subfecitus, quod de conuertudine mitiori,
& extraordinaria penā puniendis si reus, & quòd
non obliteretur decisio Texus, in 1. is qui cum
tele, Codice ad legem Corneliam de siccarii, docent
Covaruvias pp. 14. num. 6. versculo, tertio ff om-
nini considerandam. Saat, in suis *Commissarius*, lit.
V. num. 70. Clarus in 8. homicidi, no. numero 65.
& 5. fin. questione 92. Menochius dicto casu 360.
num. 39. & per toum, Cevallos questione 540.
num. 12. & 19. Gregorius in dicta l. 2. tit. 31.
part. 7. & latissime Farinacius questione 123.
num 105. & questione 124. num. 78. & seq. &
per rem questionem, ubi fusilium materiam con-
stat si effectus fine effecta explicat; Gratia-
nus, in regula 327. num. 9. Cantera in questione
criminali, cap. 6. numero 26. Macfarlus conclusione,
138. numer. 9. vide iterum Farinacium consilio
101. numero 31.

Ibi: *Hedie tamen*, &c.

Vide quæ diximus supra, num. 6. &c Avenda-
num 2. parte, cap. 19. numer. 14.

² Ad num. 31. ibi: *In quo breviter, & resolutivè dico, &c.*

Quod nullus quamvis mortaliter vulneratus

possit accusare de homicidijo, donec, mors sequatur ut sic resolvitur, docet Myndigerus *observatione 9. centuria 3. Gail. de pace publica*, lib. 1. cap. 14.

Q Item

Item de partu monstruoso, an illum occidens teneatur ex homicidio, vide Azevedum in rubrica, tit. 23. l. 8. Recop. nro 4. alios quo^s refert Carranza supra de partu naturali, cap. 27. n. 32. & per totum caput, ubi latè differit post Farinacium quæstione 120. numero 191. ubi plures refert, & ait quod pater occidens filium monstruorum, habentem caput, vel corpus, australiud notable membrum Brutus, non tenetur; secus si habeat membra diminuta vel ampliata puta unum pedem, vel plures pedes, unum vel plura brachia, unum vel plures digitos, &c.

34. Ad num. 33. ibi: Et resolutio dico, &c.

Poculum amatiorum præbens si ex eo mors sequatur, quod peccatum ordinaria puniri debet, si vero causa amoris licet, vel causa conceptionis, vel mors non sequatur, pena extraordinaria, ut hic resolvitur docent Carrerius in practica, 3. tractatu de homicidio, §. sexto quarto, Boſſius in titulus de homicidio, ex num. 5. Clarus in practica, §. homicidium, num. 10. Decianus lib. 9. c. 23. num. secund. & 8. Bernardus Diaz in regula 540. fallentia 3. & Farinacius alios referens, quæstione 87. num. 48. & quæst. 122. num. 111. & sequentibus, ubi alios pro contraria parte adducunt afferentes quod peccatum extraordinariū puniri debet hoc delictum ob defectum dolis, & addit quid si in poculo interventione fortilegium: vide etiam Gratianum regula 116. n. 8.

35. Ad numerum 34. ibi: Sed breviter loc non obstante, &c.

Quod ille qui occidit Petrum credens esse Joaniem peccatum ordinaria puniri debet, ut hic resolvitur: docent Covaruvias in capite alba mater, paragaph. 10. n. 14. Plaza in epítome delictorum, cap. 27. ex numero prius. Morationem nostram noltri Gomezii, laudans in emporio, ritul. secund. numero 112. versiculu, negus his obstat, &c. Molina tomo quarto, disputatione 30. plures referens Trullench. in Decalogum, lib. 5. cap. 4. dubio 2. numero 4. & Farinacius quæstione 125. n. 157. ubi num. 156. alios adducunt pro contraria opinione, immo quod non ordinaria, sed extraordinaria peccatum puniri debet talis homicida, vide etiam Amaya lib. 1. observation. cap. 3. omnino, ubi de delictis quæ ignorantia committuntur ad interpretationem l. 1. ff. de legibus.

36. Ad numerum 35. ibi: Sed certè in punto juri: prius in opinione, &c.

Quod si aliquis occidere vel offendere volens Petrum, cum quo habebat rixam, occidat prætereuntem; vel mediatorem, non debet puniri peccatum ordinaria, fed mitior, licet i puncto iuris contrarium sit verius: & quod omnino debet absolu si non dabit operam rei illicitæ, sed se defendebat, ut hic resolvitur, docent Boſſius in titulo de homicidio, §. 75. Carrerius in practica, i. 3. tractatu de homicidio, & affusio, §. tertio quarto, n. 1. & seq. Covaruvias in capite alba mater, cap. 10. numer. 14. Plaza in epítome delictorum, cap. 27. num. 4. & 5. Clarus in §. homicidium, n. 4. Parlador. differentia 88. numero 4. Facheus lib. 1. controversiarum, capite 37. & alii plures in unum congesi, & secuti à Farinacio, quæstione 125. 19. & 151. ubi utramque partem dicta resolutionis comprobant; & confit. primo, & secundo, l. 1. & optimè explicans Molina de iustitia, como quæst. pueratio 30. ubi num. 7. docet, quod si interfectus mediatoris, vel alterius, non fuit in culpa, ut pa-

tia quia se defendebat, tunc nec ad peccatum, nec ad restitutionem damni tenetur, sed Autrorix, ut poëta causam damnis dans, ad utrumque scilicet peccatum arbitriariam, & damni satisfaciōnem tenebitur, & num. 9. explicat quid dicendum, quando unus fixantio ut alterius iustum fugeret, se protexit Tertio aliquo intermedio, vel iustum fugiendo in aliud, qui in codem loco erat devenit: eum videoas, & latius Farinacium, ditta quæstione 125. ex num. 141. & num. 146. & sequentibus, ubi de eo qui cum aggressu fuisset ab alio, apprehendit Tertium, eoque ulius fuit tanquam clypeo, quem aliqua peccatum arbitriaria punientum tanquam excedentem moderamen inculpatum tutelæ, affirmit Bayardo ad Claram ins. homicidium, n. 88. & alios, & num. 148. & sequentibus agit de eo, qui se defendens, mediatores, seu alium Tertium interfecit, cum alter evadere non posset, iterum Farinacius in confit. 65. lit. M.

Ad numerum 36. ibi: Et quia articolus est 37
necessarius, &c.

Quatuor conclusionibus [ut vides] presentem questionem resolvit Gomezius, quas comprobant latè Clarus in §. homicidium in 2. seculo, alia est defensio; Thelaetus decis. Pedemontanus 31. n. 5. Carrerius in practica in 3. tractatu de homicidio, paragaph. quarto quero, & paragapho quinto quarto, n. 9. Plaza in epítome delictorum, lib. primo c. 1. Menochius de arbitrio, casu 362. Peguera decis. criminali 14. Covaruvias in Clementina, si furiosus, parte secund. §. 2. Macfard. de probationibus, conclusione 1003. n. 55. Gutierrez l. 2. Canoniarum, cap. 6. n. 46. & seq. ubi etiam de Irregularitate, Bobadilla in Polit. l. 1. cap. 8. num. 8. Molina de iustitia, tomo 4. disputatione 33. & 34. ubi etiam de Irregularitate in hoc casu, de qua omnino videtur sunt Covaruvias in Clementina, secunda parte, §. 2. num. 4. Ugolini de Irregularitate, c. 14. paragapho primo, n. 1. & seq. Suarez de Censuris, disputatione 45. sectione 4. num. 11. Sayrus etiam de Censuris, l. 1. cap. 4. n. 14. Bonacina codem tractatu, disputatione 7. quæst. 4. puncto 8. num. 7. num. 30. & 31. quos, & alios refer Barbo in collectanea c. 18. de homicidio, & Farinacius cum aliis, quæst. 96. num. 17. & 50. ubi ex num. 14. & que ad num. 97. latissime declarat dictam principalem resolutionem nostræ Gomezii quem videtur sufficiat, ubi etiam agit, quando locum possit habere tortura: & confit. 116. tom. 2. n. 13. & 14. & confit. 2. l. 1. in additione, &c. C. & confit. 100. l. 12.

Ad num. 37. ibi: Et breviter dico, &c.

Quod ultra peccatum ordinariam homicidii tenetur reus civiliter ad interest, & damna, ubi resolvitur, docent Clarus in §. homicidium, ex n. 18. & Bayardus n. 69. Plotius de in letem iurando §. 14. & 7. Plaza in epítome delictorum, l. 1. c. 41. n. 32. & c. 10. n. 12. qui loquens de operis occisi, ait eas etiam deberi in foro conscientie. Molina de iustitia, l. 4. disp. 83. per totam, ubi latissime explicat, quæ restituenda sunt; & pluribus disputationibus sequentibus, ubi omnia explicat Menochius de arbitrio, casu 122. Diana, 10. 5. tract. 4. resol. 44. & seq. usque ad 74. ubi omnes questiones resolvit. Navarra de resiliue, l. 4. c. 1. n. 57. & seq. Lefsius de iustitia, l. 2. c. 9. dubitatione 19. Thomas Sanchez in confit. Moral. l. 1. cap. 4. dubio 1. & seq. per totum cap. ubi omnes difficultates resolvit & dubio 4. docet, quod si homicida advertit ad damnum quod creditoribus occisi procedebat ex homicidio

homicidio nempe quod illis non poterat satisfieri, debitore interfecto, restituere illis tenetur sua debita; si vero de hoc non cogitavit, an hanc satisfactionem non tenetur; & dubio 5. an homicida tenetur restituere damna quæ alius passus est, cui homicidium fuit imputatum; cum omnino videoas per totum caput. & Egidium Trullench. in Decalogum l. 7. c. 8. dubio 1. & seq. & Farinacium latissime quæst. 119. impellione 4ex n. 93. & confit. 3. n. 8. Cevallos 893. Pichardum in rubrica de obligationibus quæ ex delicto nascuntur, n. 12. ubi docet, quod licet utrumque judicium, civile scilicet, & criminalis, final, & principaliter proponi non possunt, incidente tamen possunt, ut etiam ait Suarez de Paz praxi 1. tom. 5. parte c. 3. n. 29. Castillo in l. 48. Tauri, verbo. A resiliuit: iterum Farinac. q. 105. ubi etiam Avendafum, 2. parte 5. 16. n. 12. & Cancer, 2. p. 11. n. 73. & 75. & 82. ubi quid in homicidio ad defensionem, & an dictam incertitudine applicetur baredi bonorum?

39. Ad num. 38. ibi: Sed his no: offt. 4. tibus, contra rium est tenendum, &c.

Si officiis sit operarius, vel officialis, & restitutio operarum facienda sit pro ejus vita; quod computatio vita facienda sit juxta dispositionem Text. in 1. breditatibus, alias computationis, ad legem Falciām, docet Gomezius, & comprobatur ex traditis à Gregorio in lege 5. tit. 1. partia 6. Mantica de conjecturis ultim. volant. l. 5. sit. 4. artic. 5. n. 7. Suarez in l. quoniam in prioribus, ampliatione 3. n. 8. ubi Valdefus Surdo de amanu. sit. 4. quæst. 17. n. 14. & tit. 9. questione 11. num. 28. & questione 14. seq. n. 16. & 18. Barbosa in l. maritum, n. 13. & in l. 1. 4. parte, n. 74. ff. soluto matrimonio Cevallos quæst. 52. Oswald. ad Donel. l. 8. c. 14. lits. P. - Gratianus decept. l. 1. c. 55. ubi declarat in quibus casibus habeat locum dicta lex. Rodriguez de reditibus, lib. 1. questione 5. ex n. 15. Gutierrez l. 1. 2. quæst. 17. Pichardus in 8. item 15. Inst. de obligacionibus que ex quæst malefacto, n. 43. & in principio ritual. eiusdem, n. 34 optime Castillo lib. 4. controversial. c. 13. ex n. 15. quos vide ad explicationem Text. in dicta breditatibus, & in specie circa resolutionem nostræ Gomezii in presenti, Farinacium qui plurimos refert in quæstione 119. ex n. 99. optimè Lessius de iustitia, l. 2. cap. 9. dubitatione 20. & 21. ubi quid restituere debet qui modum justæ defensionis excessit: & de quo etiam Egidius Trullench. l. 7. c. 8. dubio 1. n. 7. & dubio 3. num. 3. ubi de predicta computatione facienda pro vita interfecti: Cancer, vari. 2. parte, cap. 11. num. 70. 76. & sequentibus, Thomas Sanchez confit. Moral. libro primo, c. 4. dubio 2. ubi plures refert, & bene explicat, & Diana in tomo 3. tractatu 4. resolutione 3.

Ad numerum 39. ibi: In quo breviter, & resolute dico, &c.

Mandantem, & mandatarium peccatum ordinariam teneri, si homicidium sequatur, ut hic resolvitur, docent latè explicantes Carrerius in practica in 3. tractatu de homicidio, paragaph. sequitur de ueroque, n. 15. & seq. Bernardus Diaz in regula 453. Plaza in epítome delictorum l. 1. c. 15. num. 2. Tusclus littera M. conclusione 36. Th. Sanchez in summa lib. 3. c. 7. n. 3. Farinacius confit. 83. ex num. 72. ubi an mandatarius comprehendatur statuto contra facientem? Boſſius in tit. de mandat. ad homicidium, n. 4. & 11. Menochius de arbitrio, l. 2. casu 355. num. 20. Decianus l. 9. & 26. An 1. Gomez. Variatum Resol. Tom. III.